

Forslag til folketingsbeslutning om fremstilling og distribution af lægemidler.

Fremsat den 16. februar 1972 af *Kurt Brauer, Morten Lange og Gert Petersen.*

Folketinget opfordrer indenrigsministeren til at fremsætte lovforslag med følgende hovedindhold:

1. Detailhandel med lægemidler drives af offentlig myndighed, de nuværende apoteker overtages af staten, mens sygehusapoteker hører under pågældende hospitalsmyndighed.
2. Levering af forarbejdede og uforarbejdede lægemidler til apotekerne sker gennem

et hertil oprettet statselskab, der alene forestår forbrugerorientering og reklamevirksomhed.

3. Der skabes endvidere hjemmel for, at staten kan oprette eller overtage en virksomhed til produktion af lægemidler.
4. Lovforslaget fremsættes så betids, at det kan færdigbehandles i folketinget og træde i kraft inden udløbet af samlingen 1971-72.

Bemærkninger til forslaget.

Nårværende forslag til folketingsbeslutning om fremstilling og distribution af lægemidler foregiver ikke at være en detaljeret anvisning på, hvorledes strukturen inden for medicinforsyningen endeligt bør fastlægges, men har til hovedformål at give en anvisning på, hvilke hovedpunkter der efter forslagsstillernes mening bør indgå i en debat herom.

Forslaget er en genfremsættelse af et lignende forslag, som fremsattes den 23. februar 1971, og som førstebehandledes den 22. april s. å. (folketingets forhandlinger 1970-71, sp. 3977 og 5886). Beslægtede problemer omtales under markedsdebatten den 16. december 1971 efter et indlæg fra Kurt Brauer om medicinalindustriens forhold efter en eventuel indtræden i fællesmarkedet (folketingets forhandlinger 1971-72, sp. 1742 ff.).

Forslaget i sidste folketingssamling gik i udvalg, men nåede aldrig at blive færdigbehandlet — vel først og fremmest fordi flertallet i folketinget var af den opfattelse, at reformer på området bør afvente Apotekerrådets betænkning.

Årsagen til genfremsættelsen er at finde i bemærkningerne til punkt 4 samt i, at en ordning af medicinalsektorens forhold presser sig på på grund af den snarlige gennemførelse af socialreformen. De berørte organisationer og industrier bør have så god

tid som muligt til at forberede gennemførelsen af en reform. De forbedringer for såvel organisationer og industri som for forbrugere, som forslaget tilsigter, må naturligt tilvejebringes i snæver tidsmæssig kontakt med de reformer, som er et resultat af Socialreformkommissionens arbejde.

Til nr. 1.

Det „private“ element i apotekernes drift er i den grad indskrænket ved lovbestemmelser, at en rent offentlig drift må være mere rimelig end det nuværende system. Det kan især nævnes, at det er offentlige myndigheder, der undævner apotekere, at apotekernes indtægt er søgt tilpasset tjenestemandsløven, og at en stor del af den vigtige medicin helt eller delvis betales af offentlige midler. Efter overgangen til det enstrengede system finder forslagsstillerne det ikke rimeligt, at den del af sundhedssektoren, som apotekervæsenet udgør, fortsat er isoleret fra systemet.

Forslagsstillerne er endvidere af den opfattelse, at forslaget nr. 1 vil muliggøre en øget service- og oplysningsvirksomhed over for offentligheden, som ikke finder sted under det nuværende private apotekervæsens vilkår.

Til nr. 2.

Efter forslagsstillernes opfattelse er forslaget nr. 2 om oprettelsen af en statslig engrosvirksomhed den vigtigste del af forslaget. Den nuværende struktur inden for medicinal- og apotekervæsenet er således opbygget, at man alene ved at skabe en offentlig kontrol med engrosvirksomheden vil være i stand til effektivt at styre og regulere prisdannelse m. v. inden for sektoren. Med bestemmelsen om forbrugerorientering og reklame sigtes der til alle former for orientering af læger og offentlighed om medicinske præparater.

Til nr. 3.

Produktion af lægemidler er knyttet sammen med omfattende patentrettigheder og til et stort forsknings- og udviklingsarbejde. De danske medicinalfabrikker benytter begge dele, også til en betydelig eksport. På sin side bidrager det offentlige gennem sygekassevæsenet og gennem de højere læreanstalter og andre forskningsinstitutioner også i høj grad til forskningen.

Til nr. 4.

Punktet drejer sig om ikrafttrædelsestidspunktet, og dette er fastlagt så tidligt for at undgå, at debatten og afgørelsen om Danmarks indtræden i EF skal få indflydelse på lovens udformning.